

RESEARCH ARTICLE

பரிபாடலில் வைகை: இலக்கிய, சமூகவியல், வரலாற்று மற்றும் விழாக்கால பார்வை – ஓர் ஆய்வு

The Vaigai River in Paripadal: A Study from Literary, Sociological, Historical, and Festive Perspectives

தமிழரசி க^{1,*}

¹ உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஆர்.வி.எஸ். தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641401., India

*Corresponding author / தொடர்பு ஆசிரியர்: தமிழரசி க — mithutamil2008@gmail.com

ORCID: தமிழரசி க <https://orcid.org/0009-0000-2280-4526>

Received / பெறப்பட்டது 28 September 2026	Revised / திருத்தப்பட்டது 30 September 2026	Accepted / ஏற்கப்பட்டது 1 October 2026	Published / வெளியிடப்பட்டது 2 October 2026
Article ID / கட்டுரை எண் TAJP-2026-00095	DOI 10.63300/tm12052026.03	Vol. / No. Vol. 12, No. 05	Pages 39-49

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான பரிபாடல், இயற்கை, இறையணர்வு, மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஒருங்கே எடுத்துரைக்கும் சிறப்புடைய நூலாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் இசையும் பாடலும் ஒருங்கே இயைந்த தனித்துவமான தொகுப்பு பரிபாடல். இந்நூலில் திருமால், செவ்வேள், மதுரை ஆகியோருடன் வைகை நதிக்கும் தனியிடம் தரப்பட்டுள்ளது. வைகை இங்கு வெறும் நீரோட்டமன்று; பாண்டியர் தலைநகரின் உயிர்நாடியாக, மக்களின் களியாட்டக் களமாக, காதலர் ஊடலின் பின்புலமாக, வழிபாட்டு மரபின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குகிறது. இக்கட்டுரை வைகையை நான்கு கோணங்களில் நுணுகி ஆராய்கிறது: இலக்கிய அழகியல், சமூகவியல் கூறுகள், வரலாற்றுச் சான்றுகள், விழா மரபுகள். பருவகால வெள்ளப் பெருக்கு, புனலாட்டு, மகளிர் நோன்பு, இசைப்பாடல் அமைப்பு ஆகியவற்றின் வழியாகச் சங்ககாலப் பாண்டிய நாட்டு வாழ்வியலின் நுண்ணிய படப்பிடிப்பைக் காண முயல்கிறது. வரலாற்றுப் பார்வையில் அக்கால மதுரையின் சிறப்புகள், வைகை ஆற்றின் நீர்வளம், நகர வளர்ச்சி மற்றும் மக்களின் பொருளாதார வாழ்வில் ஆற்றின் பங்கு ஆகியவை ஆராயப்படுகின்றன. மேலும், விழாக்காலப் பார்வையில் வைகை ஆற்றில் நடைபெற்ற நீராடல், நீர்விளையாட்டு, மக்களின் ஒன்றுகூடல், இசை, மகிழ்ச்சி மற்றும் கொண்டாட்டங்கள் ஆகியவை விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வாய்வின் வழியாகப் பரிபாடலில் வைகை ஆறு வெறும் இயற்கை வளமாக மட்டுமல்லாமல், மக்களின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மற்றும் வரலாற்று வாழ்வுடன்

இணைந்த வாழ்வியல் அடையாளமாகவும் திகழ்வதை எடுத்துரைக்க முடிகிறது. மேலும், சங்ககால மக்களின் பண்பாட்டையும் வைகை ஆற்றுக்கும் மதுரைக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பையும் அறிந்துகொள்ள இவ்வாய்வு துணைபுரிகிறது.

Abstract

Paripadal, one of the classical Tamil Sangam anthologies, is a unique literary work that integrates nature, devotion, social life, and cultural traditions. It is one of the Eight Anthologies (Ettuthokai) and is distinguished by the close relationship between poetry and music. Along with Thirumal, Chevvel (Murugan), and Madurai, the Vaigai River occupies a significant place in this anthology. The Vaigai is not merely a river but also represents the lifeline of the Pandya capital, a centre of public recreation, a setting for lovers' emotional experiences, and an important element of religious and cultural traditions.

This study examines the Vaigai River in Paripadal from four perspectives: literary aesthetics, sociological aspects, historical significance, and festival traditions. From a literary perspective, it analyses the poetic descriptions of the river, its natural beauty, and the musical elements of the poems. The sociological perspective explores the people's lifestyle, social relationships, recreational activities, and cultural practices associated with the river. The historical perspective investigates the significance of the Vaigai in the development of Madurai, its water resources, and the economic life of the people during the Sangam period.

The study also focuses on festival traditions associated with the Vaigai, particularly seasonal floods, water festivals (Punalattu), ritual bathing, women's religious observances, music, and public celebrations. These descriptions provide valuable insights into the social and cultural life of the ancient Pandya country.

This research highlights the Vaigai River as more than a natural resource. It demonstrates its importance as a literary symbol and as a centre of social, economic, historical, and cultural activities. The study also seeks to establish the close relationship between the Vaigai River, the city of Madurai, and the everyday life of the Sangam people.

Keywords / திறவுச்சொற்கள்: பரிபாடல்; வைகை; புனலாட்டு; ஊடல்; பாண்டிய நாடு; நதிக்கலாசாரம்; விழாவியல்; சங்க இசை

How to cite / மேற்கோள் காட்டும் முறை: க, த. (2026). பரிபாடலில் வைகை: இலக்கிய, சமூகவியல், வரலாற்று மற்றும் விழாக்கால பார்வை – ஓர் ஆய்வு. Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies, 12(05), 11–20.

முன்னுரை:

நாகரிகங்கள் ஆற்றங்கரைகளிலேயே அரும்பின என்பது வரலாற்றின் பொதுநெறி. தமிழ்நிலத்தில் காவிரி சோழர்க்கும், பொருநை சேரர்க்கும் வளம் சேர்த்ததுபோல, வைகை பாண்டியர்க்குத் தலைமைப் பொலிவை நல்கியது. சங்கத் தொகை நூல்களில் அகம், புறம், கலி, குறுந்தொகை போன்றவை நீரையும் நிலத்தையும் உவமைக்குப் பயன்படுத்துகின்றன; ஆனால் ஓர் ஆற்றையே தனிப்பாடல்களின் பாடுபொருளாக்கிய பெருமை பரிபாடலுக்கே உரியது.

இலக்கிய நோக்கில் பரிபாடலில் இடம்பெறும் வைகை ஆற்றின் வருணனைகள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. ஆற்றின் நீர்வளம், அழகு, ஓட்டம், கரையோரச் சூழல் ஆகியவற்றைக் கவிஞர்கள் பல்வேறு உவமைகள் மற்றும் உருவகங்கள் வாயிலாக எடுத்துரைக்கின்றனர். இயற்கையை மனித உணர்வுகளுடன் இணைத்துப் பாடும் பாங்கு இந்நூலின் இலக்கியச் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, வைகை ஆற்றின் அழகை எடுத்துரைக்கும் பாடல்கள் சங்ககாலத் தமிழர்களின் இயற்கை ரசனையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சமூகவியல் நோக்கில் வைகை ஆறு மக்களின் சமூக வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது. ஆற்றில் நீராடுதல், நீர்விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுதல், உறவினர்களுடனும் நண்பர்களுடனும் மகிழ்ச்சியாகப் பொழுதைக் கழித்தல் போன்ற செயல்பாடுகள் அக்கால மக்களின் சமூக உறவுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆண், பெண் இருபாலரின் பங்களிப்பு, இளைஞர்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் மக்களின் ஒன்றுகூடல் ஆகியவற்றின் வழியாக அக்காலச் சமூக அமைப்பையும் பண்பாட்டையும் அறிய முடிகிறது.

வரலாற்றுப் பார்வையில் வைகை ஆறு மதுரை நகரத்தின் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையதாக விளங்குகிறது. மதுரையின் இயற்கைச் சூழல், நீர்வளம், வேளாண்மை மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றில் வைகை ஆற்றின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பரிபாடலில் இடம்பெறும் வைகை பற்றிய செய்திகள் சங்ககால மதுரையின் நகர்ப்புற வாழ்க்கை மற்றும் மக்களின் வாழ்வியல் நிலைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கான இலக்கியச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. எனினும், இச்செய்திகளை வரலாற்று உண்மைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது அவசியமாகும்.

விழாக்காலப் பார்வையில் வைகை ஆறு மக்களின் மகிழ்ச்சி மற்றும் கொண்டாட்டங்களுக்கான முக்கிய இடமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. வைகையில் புதுப்புனல் வரும்போது மக்கள் ஆற்றில் நீராடி மகிழ்ந்த நிகழ்வுகள் பரிபாடலில் சிறப்பாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. நீராடல், நீர்விளையாட்டு, இசை, அலங்காரம், மக்களின் ஒன்றுகூடல் போன்ற நிகழ்வுகள் அக்கால மக்களின் விழாக்காலப் பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்விழாக்கள் மக்களிடையே சமூக ஒற்றுமையையும் மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியதை அறிய முடிகிறது.

இவ்வாய்வு, பரிபாடலில் இடம்பெறும் வைகை ஆற்றைப் பன்முகப் பார்வையில் ஆராய்வதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, வைகை ஆற்றின் இலக்கியச் சிறப்புகள், சமூக வாழ்வில் அதன் பங்கு, மதுரையின் வரலாற்றுப் பின்னணி மற்றும் வைகையை மையமாகக் கொண்ட விழாக்கால நிகழ்வுகள் ஆகியவை இவ்வாய்வில் ஆராயப்படுகின்றன. இதன் மூலம் பரிபாடல் காட்டும் சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு மற்றும் இயற்கையுடனான உறவு ஆகியவற்றை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இயலும்.

ஆய்வு முறைமை:

முதன்மை ஆதாரமாகப் பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் கொள்ளப்பட்டன. துணை ஆதாரங்களாகச் சங்க இலக்கிய ஆய்வு நூல்கள், தொல்லியல் அறிக்கைகள், புவியியல் குறிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பகுப்பாய்வு முறையிலும் ஒப்பீட்டு முறையிலும் ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

ஆய்வின் எல்லை:

கிடைத்துள்ள பரிபாடல் பாடல்களே இவ்வாய்வின் களம். இழந்துபோன பாடல்களைப் பற்றிய ஊகங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பரிபாடல் – நூற்பின்னணி :

➤ பெயர்க் காரணம்:

"பரிபாடல்" என்பது பாவகையின் பெயராகவே ஆளப்படுகிறது. பல்வகை அடிகளும் ஓசை மாற்றங்களும் கலந்து, இசைக்கேற்ப அமைந்த பாடல் வடிவம் இது. தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங்கள் இதனை வெண்பா, ஆசிரியம் முதலியவற்றினின்று வேறுபடுத்திப் பேசுகின்றன.

➤ நூல் அமைப்பு:

மரபுச் செய்தியின்படி இந்நூலில் எழுபது பாடல்கள் இருந்தன; இன்று இருபத்திரண்டு பாடல்களே முழுமையாகக் கிடைக்கின்றன. அவற்றின் பகுப்பு:

	பாடுபொருள்	பாடல்களின் எண்ணிக்கை	முதன்மைக் கருத்து	
1.	திருமால்	6	இறைப்புகழ்	தொன்மம்
2.	செவ்வேள் (முருகன்)	8	திருப்பரங்குன்ற வழிபாடு	குன்றக்கோவில்
3.	வைகை	7	நதிப்பெருக்கு	புனலாட்டு, ஊடல்
4.	மதுரை	1	நகர வருணனை	

➤ பாடலாசிரியர்களும் இசையாளர்களும்:

பரிபாடலின் தனிச்சிறப்பு, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பாடியவர் பெயருடன் இசை வகுத்தவர் பெயரும், பண்ணும் குறிக்கப்படுவதே. இது பாடல் வாய்மொழியாகக் குழுவில் இசைக்கப்பட்ட மேடை மரபைக் காட்டுகிறது. நல்லந்துவனார் முதலிய புலவர்கள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றனர்.

➤ வைகை நதியின் நிலவியல் சித்திரம்:

நிறை கடல் முகந்து உராய், நிறைந்து, நீர் துளும்பும் தம்
பொறை தவிர்பு அசைவிடப் பொழிந்தன்று, வானம்;
நிலம் மறைவது போல் மலிர் புனல் தலைத் தலைஇ,
மலைய இனம் கலங்க, மலைய மயில் அகவ,
மலை மாசு கழியக் கதழும் அருவி இழியும்
மலி நீர் அதர் பல கெழுவு தாழ் வரை,
மாசு இல் பனுவற் புலவர் புகழ் புல
நாவின் புனைந்த நன் கவிதை மாறாமை,
மேவிப் பரந்து விரைந்து, வினை நந்தத்
தாயிற்றே தண் அம் புனல்.
(பரிபாடல் – 6: வையை)

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைச்சரிவில் பிறந்து, தேனி வழியாகக் கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து, மதுரையைத் தழுவி, இராமநாதபுரக் கடற்பகுதியில் கலக்கும் இவ்வாறு பருவமழை சார்ந்த நதி. ஆண்டு முழுவதும் நீர் நிறைந்து ஓடாமல், மழைக்காலத்தில் கரையுடைத்துப் பாய்வதும் கோடையில் மணற்படுகையாகக் காட்சியளிப்பதும் இதன் இயல்பு. பரிபாடல் காட்டும் வைகை, மலைப்பூக்களையும் அகிலையும் சந்தனத் துண்டுகளையும் அடித்துவரும் செழுமைமிக்க வெள்ளம்.

“நிலவியல் கூறுகளும் பாடற் சித்தரிப்பும்**

நிலவியல் கூறு	இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் விதம்
---------------	---------------------------------

மலைப்பிறப்பிடம்	மலர், மணப்பொருள் ஆகியவற்றை நீர் ஏந்திவருதல்
சமவெளிப் பாய்வு	நகர்ப்புறத்தை அணுகும்போது விழாக்களமாதல்
பருவ மாற்றம்	வெள்ளப்பெருக்கு – ஆரவாரம், அச்சம், களிப்பு
கரை மணல்	மகளிர் நீராட்டு, விளையாட்டு, கூடுகை

இலக்கிய நோக்கில் வைகை:

➤ நதி – ஓர் உயிர்ப் பாத்திரம்:

மலிர் புனல் தலைத் தலைஇ,
மலைய இனம் கலங்க, மலைய மயில் அகவ,
மலை மாசு கழியக் கதழும் அருவி இழியும்
மலி நீர் அதர் பல கெழுவு தாழ் வரை,
மாசு இல் பனுவற் புலவர் புகழ் புல
நாவின் புனைந்த நன் கவிதை மாறாமை,
(பரிபாடல் – 6: வைகை)

வைகை பாடல்களில் செயலற்ற பின்னணியாக இல்லை. அது "வருகிறது", "ஆர்க்கிறது", "அலைக்கிறது" என்பன போன்ற செயல்வினைகளால் கதாபாத்திரம்போல் இயங்குகிறது. இது மனிதமயமாக்கல் (personification) எனும் உத்திக்குச் சிறந்த சான்று.

➤ உவமையும் உருவகமும்:

நதியின் அலைநுரையைப் படைவீரர் அணிவகுப்புடனும், பூந்துகள் படிந்த நீரை மகளிர் அணிகலன்களுடனும் ஒப்பிடும் புலமைநயம் காணப்படுகிறது. மழைமேகம் வானிலிருந்து இறங்கிவந்து ஆற்றில் நீராடுவது போன்ற கற்பனையும் உண்டு. இயற்கையை மானுட வாழ்வோடு பிணைக்கும் இத்தகு உத்திகள் பாடலுக்கு ஒவியத்தன்மை சேர்க்கின்றன.

➤ அகப்பொருள் – புறப்பொருள் கலப்பு:

வைகைப் பாடல்கள் நுட்பமான ஒரு சமநிலையைக் காட்டுகின்றன: புனலாட்டுக் காட்சி புறமாகவும், அதனூடே நிகழும் தலைவன்-தலைவி ஊடலும் உணர்வுப் போராட்டமும் அகமாகவும் ஒரே பாடலுள் பின்னிப் பிணைகின்றன. இவ்வகையில் நூல் அகப்புறக் கலப்புக் கவிதைக்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது.

➤ ஓசையும் இசையும்:

அடிகளின் நீட்சி குறைவு-மிகுதியாக மாறுவது, நீரின் ஏற்ற இறக்கத்தை ஒலிவடிவில் கொண்டுவரும் நோக்கமுடையது. வெள்ளம் பெருகும் இடங்களில் நீளமான அடிகளும், அமைதி நிலவும் இடங்களில் சுருங்கிய அடிகளும் வருவது கவனிக்கத்தக்கது.

➤ இலக்கிய உத்திகள் – ஒரு பார்வை

உத்தி	பயன்பாட்டு நோக்கம்	விளைவு
-------	--------------------	--------

மனிதமயமாக்கல்	நதிக்கு உயிர் ஏற்றுதல்	நெருக்கமான உணர்வு
உவமை	பெருக்கையும் ஆரவாரத்தையும் விளக்குதல்	காட்சித் தெளிவு
அகப்புறக் கலப்பு	அகப்புறக் கலப்பு சமூக நிகழ்வோடு உளவியலை இணைத்தல்	பன்முக ஆழம்
ஓசை மாற்றம்	நீரோட்டத்தின் இயக்கத்தை ஒலிக்குறிப்பாக்கல்	இசையம்

சமூகவியல் நோக்கு:

➤ நதிக்கரைச் சமூகம்:

“பாடுவார் பாக்கம் கொண்டென,
ஆடுவார் சேரி அடைந்தென,
கழனி வந்து கால் கோத்தென,
பழன வாளை பாளை உண்டென,
வித்து இடு புலம் மேடு ஆயிற்றென”

(பரிபாடல் – 6: வையை)

வைகைக் கரை மக்கள் கூட்டுறவு வாழ்வின் வெளிப்பாடு. வெள்ளம் வரும் செய்தி கேட்டதும் நகர்வாழ் அனைவரும் வேறுபாடின்றிக் கரையில் திரள்வதாகப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அரசர், அமைச்சர், வணிகர், உழவர், இசைக்கலைஞர் ஆகியோர் ஒரே நீர்வெளியில் கலக்கும் இக்காட்சி, ஒருவகைச் சமூக ஒன்று

(பரிபாடல் – 7: வையை)

கூடலின் அடையாளம்.

➤ பெண்களின் இடம்:

“புகை, பூ, அவி ஆராதனை, அழல், பல ஏந்தி,
நகை அமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும்
வகைசாலும், வையை வரவு.”

(பரிபாடல் – 6: வையை)

பாடல்கள் மகளிரை வலுவான பங்கேற்பாளராகச் சித்திரிக்கின்றன. அவர்கள் புனலாடுகின்றனர்; அணிவகுத்துச் செல்கின்றனர்; நோன்பு நோற்கின்றனர்; தம் உணர்வுகளை வெளிப்படையாக உரைக்கின்றனர். தலைவனின் பரத்தமை குறித்த ஊடலில் தலைவியின் சினம் அழுத்தமாகப் பதிவாகிறது. சங்ககாலச் சமூகத்தில் பெண் குரலுக்குக் கிடைத்த இடத்தை இது உணர்த்துகிறது; அதே சமயம் அவ்வுரிமையின் வரம்பையும் (இல்லறக் கட்டமைப்புக்குள் சுருங்குவதை) நாம் மறுக்க இயலாது.

பொருளாதாரமும் தொழில்களும்:

- வேளாண்மை - நதிநீர் பாசனம், நெல், கரும்பு வளம்.
- வணிகம் - நகர்ச்சந்தையில் மலைப்பொருள், மணப்பொருள் விற்பனை.
- கலைத்தொழில் - பாணர், விறலியர், இசைவாணர் ஆகியோர்க்கு விழா வாய்ப்பு.
- கட்டுமானம் - கரைகள், மதகுகள் பேணும் பொறுப்பு (பிற்கால ஆவணங்களில் தெளிவாகும் மரபு).

சமூகக் குழுக்களும் வைகைத் தொடர்பும்:

சமூகக் குழு	நதியுடன் உறவு
அரச குடும்பம்	நீராட்டுப் பவணி, நதி வழிபாடு
உழவர்	பாசனமும் அறுவடையும்
வணிகர்	கரைப்புறச் சந்தையும் போக்குவரத்தும்
மகளிர்	நோன்பு, புனலாட்டு, ஊடல் வெளிப்பாடு
பாணர்-இசையாளர்	விழாக்களில் இசைபாடிப் பரிசு பெறுதல்

- நகர்ப்புறக் களியாட்டக் கலாசாரம்:

‘பாடுவார் பாக்கம் கொண்டென,
ஆடுவார் சேரி அடைந்தென,
கழனி வந்து கால் கோத்தென,
பழன வாளை பாளை உண்டென,
வித்து இடு புலம் மேடு ஆயிற்றென,
உணர்த்த உணரா ஒள் இழை மாதரைப்
புணர்த்திய இச்சத்துப் பெருக்கத்தின் துனைந்து,
சினை வளர் வாளையின் கிளையொடு கெழீஇ,
பழன உழவர், பாய் புனல் பரத்தந்து
(பரிபாடல் 7 – வையை)

வைகை மணற்பரப்பில் நிகழும் கூடுகை ஒரு பொது இடமாக செயல்படுகிறது. யார் யாரோடு பேசலாம், எவ்வாறு உடுத்தலாம் என்பன போன்ற அன்றாடக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்து, சமூக நெகிழ்வு நிகழும் இடமாக இக்களம் விளங்குகிறது எனக் கொள்ளலாம்.

வரலாற்று நோக்கு:

- பாண்டியர் தலைநகரும் நதியும்:

மதுரை வையையின் தென்கரையில் எழுந்த நகர். அரசியல் அதிகாரம், வணிகம், புலமை மரபு (சங்கம்) ஆகிய மூன்றும் இந்நதிப்படுகையைச் சார்ந்தே வளர்ந்தன. பரிபாடல் மதுரையையும் நதியையும் பிரிக்க முடியாத இணையாகவே கருதுகிறது.

சான்றுகளின் தொடர்ச்சி:

- “இலக்கியச் சான்று “பரிபாடலுடன் சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காஞ்சி ஆகியவற்றிலும் வைகை, மதுரைக் குறிப்புகள் உள்ளன.
- “தொல்லியல் சான்று “வைகைக் கரையிலுள்ள கீழடி அகழாய்வு, நகர்ப்புற நாகரிகத்தின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்தும் புதிய ஆதாரமாக ஆய்வுலகில் கவனம் பெற்றுள்ளது.
- “கல்வெட்டுச் சான்று”பிற்கால பாண்டியர் கல்வெட்டுகள் நதிக்கரைத் திருப்பணிகளையும் பாசன ஏற்பாடுகளையும் குறிக்கின்றன.
- காலக்கணிப்பின் சிக்கல்:

பரிபாடலின் காலம் குறித்து அறிஞரிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு; பொதுவாகச் சங்க இலக்கியத்தின் பிற்பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, இந்நூலில் வருணிக்கப்படும் வைகைச் சூழல் ஒரு நிலையான காலப்புள்ளியைக் காட்டாமல், நீண்டகால மரபின் சாரத்தைப் பிடிக்கும் கண்ணாடியாகவே கொள்ளத்தக்கது. வரலாற்றுச் சான்றுகளின் ஒப்பீடு

சான்று வகை	எடுத்துக்காட்டு	பங்களிப்பு
இலக்கியம்	பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம்	பண்பாட்டு, உணர்வுச் சித்திரம்
தொல்லியல்	கீழடி	பொருள்சார் வாழ்க்கை நிரூபணம்
கல்வெட்டு	பாண்டியர் ஆவணங்கள்	ஆட்சி, பாசன நிர்வாகம்

விழாக்கால நோக்கு:

- புனலாட்டு விழா:

வந்து மதுரை மதில் பொருடும், வான் மலர் தாஅய்,
அம் தண் புனல் வையை யாறு' எனக் கேட்டு,
மின் அவிர் ஒளி இழை வேயுமோரும்,
பொன் அடர்ப் பூம் புனை திருத்துவோரும்,
அகில்கெழு சாந்தம் மாற்றி ஆற்றப்
புகைகெழு சாந்தம் பூசுவோரும்,
கார் கொள் கூந்தல் கதுப்பு அமைப்போரும்,
வேர் பிணி பல் மலர் வேயுமோரும்,
புட்டகம் பொருந்துவ புனைகுவோரும்,
கட்டிய கயில் அணி காழ் கொள்வோரும்;
வாச நறு நெய் ஆடி, வான் துகள்
மாச அறக் கண்ணாடி வயக்கி, வண்ணமும்
தேசம் ஒளியும் திகழ நோக்கி,
வாச மணத் துவர் வாய்க் கொள்வோரும்;
இடு புணர் வளையடு தொடு தோள்வளையார்,

கட்டு வடக் கழலினர், மட்டு மாலையர்,
ஓசனை கமழும் வாச மேனியர்,
மட மா மிசையோர்,
பிடிமேல் அன்னப் பெரும் படை அனையோர்.
(பரிபாடல் 12 – வையை)

வெள்ளம் வரும் பருவத்தில் நகர மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு நீராடுவதே பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணப்படும் நிகழ்வு. நீரில் மலர் தூவுதல், நீர்ப்பந்தாட்டம், படகுப் பயணம், ஆடல்-பாடல் ஆகியவை இவ்விழாவின் கூறுகள். நதியைத் தாயாக வணங்கும் உணர்வோடு களியாட்டமும் கலந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

➤ மகளிர் நோன்பும் நீராடலும்:

சுடு நீர் வினைக் குழையின் ஞாலச் சிவந்த
கடி மலர்ப் பிண்டி தன் காதில் செரீஇ,
விடு மலர்ப் பூங் கொடி போல நுடங்கி..."
(பரிபாடல் 12)

மார்கழி-தை மாத நீராடல், பாவை நோன்பு போன்ற மகளிர் மரபுகளைப் பரிபாடல் குறிப்பிடுவதாக ஆய்வாளர் எடுத்துரைக்கின்றனர். நல்ல கணவன், நாட்டு வளம், மழை ஆகியவற்றை வேண்டும் இந்நோன்பு, நதியை நோக்கிய பண்பாட்டு வேண்டுதலின் பழைய வடிவம்.

➤ இசை-நடன அரங்கம்:

விழாக்களில் பாடல்கள் குழு இசையாக அரங்கேறின. பண் குறிக்கப்பட்டிருப்பது, இசை வல்லுநர்களின் தொழில்முறை நிலையையும் அரசவைப் புரவலையும் காட்டுகிறது.

➤ இன்றைய தொடர்ச்சி:

பரிபாடல் காலத்து விழா வடிவம் அப்படியே தொடர்கிறது என்று உறுதியாகக் கூற இயலாது. ஆயினும் மதுரை சித்திரைத் திருவிழாவின் ஒரு பகுதியாக வைகையில் நிகழும் நிகழ்வுகள், தை மாத நீராடல் பழக்கங்கள் ஆகியவை நதி-விழா-வழிபாடு என்ற பழம்பிணைப்பு பிற்காலத்திலும் உயிர்ப்புடன் இருப்பதைக் காட்டுகின்றன. இதனைத் "தொடர்ச்சி" என்பதைவிட, "மறுவடிவாக்கம்" என்று கூறுவதே துல்லியம்.

விழாக் கூறுகள் – பண்டும் இன்றும்

கூறு	பரிபாடல் சித்தரிப்பு	பிற்கால / இக்கால வடிவம்
புனலாட்டு	வெள்ளக்கால மக்கள் திரள்	நதிக்கரைத் திருவிழா நிகழ்வுகள்
மகளிர் நோன்பு	நீராடி வேண்டுதல்	மார்கழி-தை நீராடல் மரபு

இசைவிழா	பண்ணோடு குழுப்பாடல்	கோயில் இசை, மேடைக் கலைநிகழ்ச்சி
நதி வழிபாடு	நீரைப் போற்றுதல்	ஆற்றுத் தெய்வ வழிபாடு

நான்கு பார்வைகளின் ஒருங்கிணைப்பு:

ஒட்டுமொத்தக் கண்ணோட்டம்

பார்வை	முக்கியக் கண்டறிதல்
இலக்கியம்	நதி உயிருள்ள கதாபாத்திரம்; அகம்-புறம் இணைவு
சமூகவியல்	கூட்டுறவுக் களம்; பெண் குரலின் பதிவு
வரலாறு	மதுரை-வைகை இணைப்பு; தொல்லியல் ஆதரவு
விழா	புனலாட்டு, நோன்பு, இசை மரபுகளின் மறுவடிவம்

இந்நான்கும் தனித்தனி இழைகளல்ல; ஒரே பின்னலின் நூல்கள். வரலாற்றுப் பின்புலம் இல்லாமல் விழாவை விளக்க இயலாது; சமூக அமைப்பின்றி இலக்கியப் பாத்திரத்தை முழுமையாகப் புரிய இயலாது.

ஆய்வு முடிவுகள்:

- பரிபாடலில் வைகை இயற்கை வருணனைக்கு மட்டும் உரியதன்று; அது பண்பாட்டு அடையாளம்.
- நதியைச் சுற்றிய விழாக்கள் சமூக வேறுபாடுகளைச் சிறிது நேரம் மென்மையாக்கும் கூடுகைகளாகச் செயல்பட்டன.
- மகளிர் பங்கேற்பும் ஊடல் வெளிப்பாடும் சங்கச் சமூகத்தில் பெண் குரலின் பதிவாகும்; அதன் வரம்புகளையும் உணர வேண்டும்.
- இலக்கியச் சான்றும் தொல்லியல் சான்றும் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்துகின்றன.
- வைகை சார்ந்த விழாக் கூறுகள் இன்றும் மறுவடிவில் நிலைத்துள்ளன.

முடிவுரை:

பரிபாடலில் வைகை இயற்கைப் பொருளாக மட்டுமன்றி, சங்ககால மதுரையின் சமூக, பொருளாதார, சமய, விழாக்கால வாழ்வியலை ஒருங்கிணைக்கும் பண்பாட்டு மையமாக வெளிப்படுகிறது. வைகையின் நீர்வளம் வேளாண்மை மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்கான அடிப்படையாக அமைந்ததுடன்,

அதன் கரைகள் மக்களின் அன்றாடச் செயல்பாடுகளுக்கும் சமூகக் கூடுகைகளுக்கும் களமாக விளங்கியுள்ளன.

மகளிரின் நீராடல், நோன்பு, அலங்காரம் போன்ற நிகழ்வுகள் வைகையுடன் இணைந்த பெண்களின் சமய மற்றும் சமூகப் பங்கேற்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. புனலாட்டு விழா தொடர்பான காட்சிகள் இசை, ஆடல், கூட்டம், களியாட்டம் ஆகியவற்றின் வழியாக வைகையை ஒரு விழாக்காலப் பொதுவெளியாக அடையாளப்படுத்துகின்றன.

இதனடிப்படையில், பரிபாடலில் வைகை என்பது வெறும் புவியியல் ஆறு அல்ல; நீர் வளம், வேளாண்மை, சமூக உறவு, மகளிர் பங்கேற்பு, சமய நம்பிக்கை, விழாக்கலை ஆகியவை சந்திக்கும் பண்பாட்டு அமைப்பு என முடிவுசெய்யலாம். ஆகவே, வைகை குறித்த பரிபாடல் பாடல்கள் பழந்தமிழரின் இயற்கை உணர்வையும் சமூக வாழ்வியலையும் ஒருங்கிணைந்த நிலையில் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய இலக்கியச் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

துணைநூற் பட்டியல் :

- [1.] உ.வே. சாமிநாதையர். பரிபாடல். சென்னை: உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.
- [2.] 2.கு.வே. பாலசுப்பிரமணியம். பரிபாடல் – மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [3.] மு. வரதராசனார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. சென்னை: சாகித்ய அகாடெமி.
- [4.] மு. வரதராசனார். தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை. சென்னை: பாரி நிலையம்.
- [5.] ச.வே. சுப்பிரமணியன். சங்க இலக்கியம் – எட்டுத்தொகை. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [6.] ச.வே. சுப்பிரமணியன். சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [7.] தமிழண்ணல். சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு. மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
- [8.] தமிழண்ணல். சங்க இலக்கிய அறிமுகம். மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
- [9.] க. சிவத்தம்பி. தமிழில் இலக்கியமும் சமூகமும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [10.] நா. வானமாமலை. தமிழர் நாட்டுப்பண்பாடு. சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [11.] இரா. பாலசுப்பிரமணியன். தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும். சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [12.] தொ. பரமசிவன். அறியப்படாத தமிழகம். சென்னை: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
- [13.] க. கைலாசபதி. தமிழ் நாவல் இலக்கியம். சென்னை: பாரி நிலையம்.
- [14.] அ. ச. ஞானசம்பந்தன். இலக்கியக் கலை. சென்னை: பாரி நிலையம்.
- [15.] மா. இராசமாணிக்கனார். தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும். சென்னை: சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
- [16.] கா. ந. கணபதி. சங்ககாலத் தமிழக வரலாறு. சென்னை: தமிழ்ப் பதிப்பகம்.
- [17.] ந. சுப்பிரமணியன். சங்ககாலத் தமிழகம். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [18.] இரா. நாகசாமி. தமிழ்நாட்டு வரலாறும் பண்பாடும். சென்னை: தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை.
- [19.] பரிபாடல். தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் / மின்னணு பதிப்பு.
- [20.] பரிபாடல். விக்கிமூலம் – பழந்தமிழ் இலக்கிய மின்னணுப் பதிப்பு

© 2026 தமிழரசி க. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY 4.0 licence, which permits use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited. Published by / வெளியீடு: Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi..